

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 144/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., s. r. o., B., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2007 doručená sťažnosť P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004.

Sťažovateľka uviedla, že: *„nečinnosťou Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. NM 12 Cb 110/2004, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje právo v súdnom konaní proti I. H., v procesnom postavení odporcu, bolo porušené sťažovateľovo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. (...) Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, predmetom konania na súde je žaloba o plnenie v zmysle ustanovenia § 80 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Právnym dôvodom podanej žaloby je porušenie zmluvy o úvere zo strany odporcu v tomto konaní. V podstate sa nejedná o zložité konanie vyžadujúce si náročné právne posúdenie veci, aplikovanie cudzieho práva a ani hodnotenie skutkového stavu veci si nevyžaduje zadováženie veľkého množstva dôkazných prostriedkov a ani rozhodnutie nezávisí od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti.“*

Konanie, v ktorom sťažovateľka namieta zbytočné prieťahy je vedené okresným súdom pod sp. zn. NM 12 Cb 11/2004. Podľa názoru sťažovateľky *„súd sa od podania návrhu na začatie konania obmedzil len na vytýčenie pojednávania, resp. doručovanie návrhu na začatie konania – teda prípravou pojednávania v zmysle ustanovenia § 114 O. s. p.“* Tento súdny spor vedený pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004 trvá už od roku 2004 a dosiaľ nie je právoplatne skončený, čo len prehlbuje jej právnu neistotu.

Sťažovateľka uviedla, že v postupe okresného súdu vidí porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaviazal ho uhradiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 000 Sk a trovy právneho zastúpenia v sume 6 296 Sk.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila tým, že: *„navodením právnej neistoty zo strany súdu a ním zapríčineným porušením uvedených ústavných práv bol sťažovateľ obmedzený v rozvoji podnikateľských aktivít, nadobudnutí a udržiavaní si*

materiálnych a osobných zložiek podnikania, spočívajúcich najmä v rozvoji jeho sociálnych aktivít ako zamestnávateľa, udržiavaní si zamestnanosti a vytváraní si samotných existenčných predpokladov jeho podnikania (napr. vývoj nových úverových produktov).“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k podanej sťažnosti podaním č. Spr 328/2007 z 28. marca 2007 vyjadril okresný súd prostredníctvom svojej podpredsedníčky, ktorá chronologicky popísala doterajší priebeh predmetného konania a okrem iného uviedla: *„Z obsahu a priebehu procesných úkonov vyplýva, že v uvedenej právnej veci boli prietahy v konaní v období od 14. 10. 2004 do 16. 3. 2005 a v období od 12. 7. 2005 do 2. 3. 2006, resp. do 8. 8. 2006, kedy sudkyňa nekonala. Vyššie uvedené prietahy v dĺžke 5 a 8 mesiacov zo strany súdu boli spôsobené objektívnymi okolnosťami. “*

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004 a žiadala, aby ústavný súd okrem iného prikázal okresnému súdu v predmetnej veci konať.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Ústavný súd z obsahu predloženého spisu v predmetnej veci zistil, že posudzované konanie začalo na okresnom súde 7. októbra 2004, keď bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. K určitej nečinnosti okresného súdu došlo v období od 14. októbra 2004 do 16. marca 2005 a od 12. júla 2005 do 18. apríla 2006. Vzhľadom na dĺžku doby trvania predmetného konania vedeného okresným súdom, ako aj procesné úkony vykonané okresným súdom v predmetnej veci (prvotné úkony súvisiace s prípravou pojednávania), ktoré smerovali k prerokovaniu a rozhodnutiu veci, nemožno postup okresného súdu považovať za taký, ktorý vykazuje znaky zbytočných priet'ahov v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených skutočností teda vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 110/2004 je zjavne neopodstatnená.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže tento v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Z uvedeného vyplýva, že výroky, v ktorých sa sťažovateľka domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, sú viazané na vyhovie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označenými návrhmi sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 17. mája 2007